

Teleklagenævnets årsberetning for 2014

Teleklagenævnet er nedsat med hjemmel i lov nr. 169 om elektroniske kommunikationsnet og – tjenester af 3. marts 2011 med senere ændringer (herefter ”teleloven”).

9. februar 2015

J.nr. 15/00002

Nævnet, der udpeges af erhvervs- og vækstministeren, bestod ved udgangen af 2014 af professor Palle Bo Madsen (formand), vicedirektør Lise Fuhr (næstformand), koncerndirektør Per Ladegaard, professor Birgitte Sloth, professor Lars Dittmann og forhenværende direktør Jørgen Abild Andersen.

Nævnet har afholdt tre møder i beretningsperioden.

En klage, som nævnet modtog i 2013, overgik til behandling i nævnet i 2014.

I beretningsperioden modtog nævnet i alt fem klager.

Nævnet traf fem afgørelser i 2014. I samtlige fem sager stadfæstede Teleklagenævnet de påklagede afgørelser.

Følgende emner er behandlet i årsberetningen:

Prisklemme.....	side 2
TDC's faktureringspraksis	side 3
Detailmarkedet for fastnettilslutninger.....	side 4
Afvisning af klage over politianmeldelse.....	side 4
Retssager.....	side 5

Alle Teleklagenævnets afgørelser kan læses i deres fulde længde på nævnets hjemmeside www.teleklage.dk.

Klage fra TDC A/S vedrørende prisklemme i forbindelse med individuel test på TDC Bredbånd.

TDC havde på selskabets hjemmeside i august 2013 iværksat en priskampagne, hvorved TDC Bredbånd kunne erhverves til en reduceret pris. Under kampagnen kunne der anskaffes hastigheder på mellem 20 og 40 Mbit/s.

Erhvervsstyrelsen traf den 17. september 2013 afgørelse om, at TDC's priskampagne udgjorde en prisklemme i strid med selskabets priskontrolforpligtelse på engrosmarkedet for bredbåndstilslutninger (marked 5).

TDC indbragte herefter sagen for Teleklagenævnet med påstand om ophævelse af afgørelsen, idet Erhvervsstyrelsen efter TDC's opfattelse havde sat sit "skøn under regel" i forbindelse med afgørelsen, ligesom TDC fandt, at styrelsen burde have baseret sine beregninger på den faktisk leverede hastighed, samt at TDC's priskampagne under alle omstændigheder ikke havde haft en mærkbar virkning på konkurrencen.

Teleklagenævnet lagde ved sin afgørelse til grund, at Erhvervsstyrelsen havde ageret indenfor de rammer, som marked 5-afgørelsen havde fastlagt, og derfor ikke havde sat sit "skøn under regel".

Nævnet fandt heller ikke grundlag for at tilsidesætte styrelsens valg af beregningsgrundlag, herunder den manglende inddragelse af et mærkbarhedskriterie. På den baggrund stadfæstede nævnet herefter Erhvervsstyrelsens afgørelse.

Teleklagenævnets afgørelse af klage fra TDC A/S vedrørende prisklemme (Fullrate-bredbåndskampagne).

I klagen gjorde TDC gældende, at kampagneprisen på TDC 20 Mbit/s ikke udgjorde en prisklemme, idet Erhvervsstyrelsens beregning hvilede på mangelfulde forudsætninger, da beregningen alene angik en del af kampagneperioden, og da styrelsen ikke havde vurderet kampagnens mærkbarhed i forhold til konkurrencen i markedet. For så vidt angik klagepunktet vedrørende Erhvervsstyrelsens konkrete prisklemmeberegning, herunder forudsætninger, skønsudøvelse m.v., fandt Teleklagenævnet ikke, at TDC's synspunkt, om at hele den 30 dage lange Fullrate-priskampagne skulle vurderes samlet, blev understøttet af den bagvedliggende marked 5-afgørelses ordlyd. Endvidere fandt nævnet ikke, at en sådan tilgang ville være i overensstemmelse med markedsreguleringens "ex ante"-princip. For så vidt angik TDC's klagepunkt vedrørende Erhvervsstyrelsens undladelse af at foretage en konkret vurdering af den beregnede prisklemmes mærkbarhed bemærkede Teleklagenævnet, at en korrekt og fyldestgørende mærkbarhedsvurdering var vanskelig at foretage i en "ex ante"-sammenhæng, hvor en sådan vurdering normalt ville være behæftet med betydelig usikkerhed. Nævnet fandt derfor ikke anledning til at anfægte Erhvervsstyrelsens vurdering af ikke at lade en mærkbarhedsvurdering indgå som specifikt element i den påklagede afgørelses samlede vurdering. Teleklagenævnet præciserede dog i den forbindelse, at den vanskelighed og usikkerhed, som en mærkbarhedsvurdering var forbundet med i en "ex ante"-sammenhæng, efter nævnets opfattelse ikke afskar

Erhvervsstyrelsen fra at kunne foretage en skønsmæssig vurdering af, om en given prissætning var egnet til at skade konkurrencen i markedet, hvis det i øvrigt var muligt at foretage en sådan vurdering. Sammenfattende fandt Teleklagenævnet ikke, at Erhvervsstyrelsen ved den påklagede afgørelse havde begrænset sin egen skønsudøvelse, men alene havde foretaget en konkret og individuel vurdering indenfor de rammer, som den bagvedliggende marked 5-afgørelse havde fastlagt. Nævnet fandt ej heller, at Erhvervsstyrelsens skønsudøvelse på anden vis kunne betegnes som mangelfuldt. Teleklagenævnet traf derfor afgørelse om, at stadfæste den påklagede afgørelse.

Klage fra TDC A/S' over Erhvervsstyrelsens afgørelse vedrørende selskaberne Concepy ApS og Bolig:net A/S' klager over TDC A/S' faktureringspraksis.

På baggrund af klager fra selskaberne Concepy ApS og Bolig:net A/S traf Erhvervsstyrelsen den 17. december 2013 afgørelse om, at TDC's ændring af faktureringspraksis med en deraf følgende fremrykket betalingsdato var i strid med kravet om at udvise en rimelig, redelig og rettidig adfærd, som følger af relevante markedsafgørelser forpligtelse til netadgang. Samtidig fandt Erhvervsstyrelsen, at TDC's ændring af faktureringspraksis ikke var sagligt begrundet i beskyttelsesværdige hensyn.

TDC indbragte Erhvervsstyrelsens afgørelse for Teleklagenævnet med påstand om ophævelse af afgørelsen. TDC bestred, at selskabet ved ændringen af faktureringspraksis havde udvist en adfærd i strid med kravet i forpligtelsen til netadgang. TDC var af den opfattelse, at selskabets faktureringspraksis desuden måtte anses for at være i overensstemmelse med vilkårene i standardtilbuddene, og at Erhvervsstyrelsens bedømmelse efter markedsafgørelserne ikke kunne ændre ved, at TDC skulle være berettiget til at fastsætte en faktureringspraksis som den nuværende, så længe at den pågældende faktureringspraksis ikke stred mod standardtilbuddene.

Teleklagenævnet konstaterede, at regelgrundlaget i sig selv ikke gav klart svar på, hvordan TDC kunne eller skulle indrette selskabets fakturerings- og betalingspraksis, herunder hvordan selskabet kunne foretage ændring af denne praksis. Teleklagenævnet vurderede, at i mangel af et udtrykkeligt vilkår i standardtilbuddene om placering af sidste rettidige betalingsdato måtte denne fastlægges ud fra de generelle principper i telereguleringen, herunder kravet i netadgangsforpligtelsen om at udvise en rimelig, redelig og rettidig adfærd. Deri lå også, at kommercielle vilkår for en netadgang, herunder betalingsvilkår, som hidtil var accepteret og efterlevet, ikke uden videre ensidigt kunne ændres i et løbende og gensidigt forpligtende kontraktforhold. Teleklagenævnet fandt desuden, at Erhvervsstyrelsen var tillagt en skønsbeføjelse i forhold til en nærmere bedømmelse af, om TDC handlede i strid med de ved markedsafgørelserne pålagte forpligtelser i relation til selskabets ændring af fakturerings- og betalingspraksis.

Ud fra en samlet vurdering fandt Teleklagenævnet, at Erhvervsstyrelsens skøn og deraf følgende afgørelse lå inden for ordlyden af forpligtelsen til netadgang. Da nævnet heller ikke fandt grundlag for at tilsidesætte styrelsens skøn, blev Erhvervsstyrelsens afgørelse stadfæstet.

Klage fra TDC A/S over Erhvervsstyrelsens afgørelse af 18. december 2013 over for TDC vedrørende detailmarkedet for fastnettilslutninger (marked 1).

I klageskriftet nedlagde TDC principal påstand om ophævelse af markedsafgørelsens priskontrolforpligtelse, subsidiært hjemvisning til fornyet behandling i Erhvervsstyrelsen. Til støtte herfor gjorde TDC gældende, at den pålagte priskontrolforpligtelse i marked 1-afgørelsen baserede sig på et forkert faktisk grundlag, ikke var proportional, og dermed gik videre, end der var hjemmel til i teleloven. TDC fremførte i den forbindelse en række anbringender. Erhvervsstyrelsen nedlagde påstand om stadfæstelse af markedsafgørelsen.

I sin afgørelse bemærkede Teleklagenævnet indledningsvis, at det var nævnets opfattelse, at parternes modstridende synspunkter i sagen primært kunne henføres til en grundlæggende uenighed om, hvorvidt rå kobber-prissætning eller VULA-prissætning måtte anses for det mest relevante i NGA-områder, når en priskontrolforpligtelse skulle defineres i en markedsafgørelse.

Sammenfattende fandt Teleklagenævnet ikke fornødent grundlag for at imødekomme TDC's påstand. Nævnet fandt ikke grundlag for at tilsidesætte Erhvervsstyrelsens vurdering og grundlaget herfor, ligesom nævnet ikke fandt det godtgjort, at den påklagede priskontrolforpligtelse vedrørende NGA-områder ikke kunne rummes inden for teleloven. Teleklagenævnet traf derfor afgørelse om ikke at give TDC medhold i den indbragte klage.

Klage fra A over Sekretariatet for Teleklagenævnets afvisning af klage af 21. februar 2014.

Teleklagenævnet gav ikke klager medhold, idet nævnet lagde til grund, at Erhvervsstyrelsens beslutning om at indgive politianmeldelse ikke i sig selv var et forhold, som nævnet havde hjemmel til at behandle.

A havde ved e-mail af 21. februar 2014 indgivet klage til Teleklagenævnet over, at Erhvervsstyrelsen havde anmeldt A's moder (B) til politiet for overtrædelse af frekvenslovens § 6, stk. 1.

Teleklagenævnets sekretariat afviste ved brev af 28. februar 2014 A's klage med den begrundelse, at klagen efter sekretariatets opfattelse ikke var omfattet af Teleklagenævnets kompetence, jf. § 2, stk. 3, nr. 2, i bekendtgørelse om Teleklagenævnets virksomhed.

Samme dag indbragte B klagen for Folketingets Ombudsmand, som i overensstemmelse med principperne i forvaltningslovens § 7, stk. 2, videresendte klagen til Teleklagenævnet, idet A blev bemyndiget til at være kontaktperson for B.

Teleklagenævnet kunne ikke give A medhold i sin klage over sekretariatets beslutning, idet nævnet kunne tilslutte sig sekretariatets vurdering af, at forholdet ikke faldt ind under nævnets kompetence.

Retssager.

I sagen vedrørende TDC's forsyningsforpligt i Grønland for 2010, der er omtalt i tidligere årsberetninger, tilkendegav EU-domstolen ved dom af 9. oktober 2014 (C-222/13), at Teleklagenævnet efter rettens opfattelse ikke opfyldte de nødvendige betingelser for at kunne betragtes som en ret i TEUF art. 267's forstand.

Som konsekvens heraf fandt EU-Domstolen ikke, at domstolen havde kompetence til at besvare de spørgsmål, som Teleklagenævnet havde forelagt for domstolen i forlængelse af Teleklagenavnets beslutning af 19. september 2012.

Det var herefter Teleklagenavnets hensigt at genbehandle sagen på et nævnsmøde i starten af december 2014, men inden afholdelsen dette nævnsmøde blev det på foranledning af Kammeradvokaten og med TDC's accept besluttet at udsætte afgørelsen af sagen. Baggrunden for Kammeradvokatens henvendelse var, at Østre Landsret havde berammet en delforhandling den 23. januar 2015 af spørgsmålet om en præjudiciel forelæggelse for EU-Domstolen i en relateret sag angående underskudsfinansiering af TDC's forsyningspligt i Grønland for årene 2007-2009. Kammeradvokaten og TDC fandt det hensigtsmæssigt, hvis de relaterede spørgsmål, som ville blive forelagt EU domstolen af Østre Landsret, blev besvaret, inden Teleklagenævnet færdigbehandlede sagen vedrørende forsyningspligten for 2010. Dette kunne Teleklagenævnet tilslutte sig.

Sagen vedrørende fiber på engrosmarkedet for bredbåndstilslutninger (marked 5), der også er omtalt i tidligere årsberetninger, er berammet til domsforhandling i Østre Landsret i slutningen af august 2015.

Palle Bo Madsen
Formand

/Helle Röd
Sekretariatsleder